

samt endvidere for Sammenligningens Skyld fradrager det Beløb, der skal anvendes til passive Miner, saa vil den Sum, som er foreslaaet til Gjenstande vedrørende Marinen, i Virkeligheden være reduceret til 742,000 Kr., medens det, som sagt, i de forløbne 3 Aar gennemsnitlig har været 918,000 Kr. Det synes mig, at en saadan Forskjel vil være tilstrækkelig til at opveie den Del af Kanonbevillingen, som paa en vis Maade kan siges at komme Marinen til Gode. Forøvrigt forekommer det mig, at den finansielle Stilling ikke er en saadan, at man ubelukkende bør se hen til Størrelsen af det begjærede Beløb, men at man tillige bør se hen til, hvorvidt de forlangte Gjenstande ere hensigtsmæssige eller ikke, og i saa Henseende tror jeg ikke, at der er Noget her i Thinget, som vil finde Andet, end at de i Virkeligheden ere hensigtsmæssige, og jeg har endnu heller ikke hørt en eneste Udtalelse imod Realiteten af de Vædringer, som her ere foreslaaede til § 26. — Jeg skal nu gaa over til at omtale de enkelte Vædringsforslag til § 26. Det vil erindres, som det ogsaa af den ærede Ordfører blev bemærket, at der paa det oprindelige Lovforslag var forlangt en større Bevilling til et Pantserfisk, og at jeg ved 2den Behandling udtalte, at jeg vilde frasæbe denne Bevilling, idet jeg ikke ansaa det for muligt at faae den iaar. Jeg vil nu strax hertil bemærke, at heraf følger paa ingen Maade, at jeg skulde have forandret min Stilling med Hensyn til Spørgsmaalet om Pantserfiskens Hensigtsmæssighed overhovedet og med Hensyn til Nødvendigheden af, at Pantserfiske udgjøre en væsentlig Bestanddel af vor Flaade; dette er ikke i mindste Maade Tilfældet. Artilleriets Fremskridt kan forandre Dispositionerne med Hensyn til Anbringelsen af Pantseret paa Skibene, men at man nogensinde skulde frasæbe at anvende Pantser paa Skibene, tror jeg paa ingen Maade. Man vil altid søge at bevare de væsentligere Dele af Skibet. Skibets Mastener og Rjæder, dets Krudtmagasin og Granatmagasin m. m. vil man altid søge ved Pantser at beskytte saa meget som muligt, for at ikke et enkelt Skud, naar det da ikke kommer fra en af de allerpæreste Kanoner, skal kunne ødelægge Skibet. Man vil ikke risikere, at et Skib, som har kostet Millioner, ved et enkelt Skud af en ganske almindelig Kanon skal kunne blive ukampdygtigt eller ødelagt, og derfor har jeg ikke nogensomhelst Tvivl om, at under denne Form vil Pantseret altid holde sig. Man kan opgive at beskytte de mindre væsentlige Dele af Skibet, saavel som Mandskabet og tilbørligt Artilleriet ved Pantser, men de vigtigste Dele af Skibet, hvis Ødelæggelse vilde medføre Skibets Ukampdygtighed eller maatte endog dets Ødelæggelse, antager jeg, at man aldrig vil ophøre med at pantsre. At den Diskussion, som har fundet Sted angaaende de til Søforterne foreslaaede Kanoner, skulde have bragt

noget nyt Moment ind i Spørgsmaalet om Pantseringen af de egentlige Kampfiske, kan jeg ikke i mindste Maade erkende. Vi have jo allerede for længe siden vidst, at der eksisterer endnu betydeligt kraftigere Kanoner end dem, som blive bevilgede til Søforterne, og at saadanne Kanoners Indførelse i forskellige Mariner vel kan have medført delvise Forandringer i Pantserets Anbringelse, men aldeles ikke har havt nogensomhelst Tendents til at bringe Pantseret til at forsvinde. Grunden til, at jeg opgav Bevillingen til et nyt Pantserfisk er saaledes kun den, at jeg ikke ansaa det for muligt under den Stemning, som for Liden er fremherskende ikke alene her, men ogsaa andetsteds, at faae en saadan Bevilling iaar. Da der nu i Marinen er Trang til andet Krigsmateriel end netop et Pantserfisk, har jeg, som jeg ogsaa antydede at ville gjøre ved 2den Behandling, forlangt en ubetydelig Sum til Paabegyndelse af en upantsret Korvet med Luftet Batteri. Jeg omtalte ved 2den Behandling, i hvor høit Grad vi trængte til et saadant Skib. Jeg ansøgte, at af de 3 Fregatter, som vi have som Øvelsesfisk, har Niels Suel allerede i et Par Aar i Virkeligheden været utjensfydgtigt; jeg ansøgte, at Sjælland snart vil blive det, og der er desværre Grund til at tro, at der bliver det hurtigere, end jeg dengang troede, idet det er tvivlsomt, om dette Skib vil kunne gjøre mere end det ene Sommertogt iaar. Vi have saaledes kun 1 Øvelsesfregat tilbage, der heller ikke kan have en lang Levealder, og i saa Tilfælde vil det aabenbart være paa høite Tid at paabegynde et nyt Skib. Den ærede Ordfører indvendte herimod, at Dplysningerne ikke vare tilstrækkelige; jeg synes dog, at Dplysningerne ere ret fylldige. Sagen er sat i Bevægelse af Ministeriet, der er udarbejdet Tegninger ved Værftet, om just ikke i alle Enkeltheder, og disse Tegninger ere behandlede af Værftskommissionen, som har afgivet en Betænkning herover, hvori der vel er et Flertal og et Mindretal, men hvis Anskuelser ikke ere meget forskellige, idet Forskjellen kun bestaar deri, at enkelte Medlemmer kunne ønske Skibet noget større, end Kommissionens store Flertal tror, at man kan lade sig nøie med. Alle disse Dplysninger ere meddelte Finantsudvalget, og de indeholde i Virkeligheden Alt, hvad der er væsentligt for Thinget her at vide om Sagen; de Tegningerne skulde være udarbejdede i alle Enkeltheder, kan jo dog ikke være Meningen. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at Thinget heller ikke altid har forlangt saa overordentlig detaillerede Dplysninger. Jeg vil ikke tale om det Tilfælde ifjor, hvor Forslaget om Torpedoskibet kom meget pludselig og usforberedt — jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det ikke er heldigt — men jeg skal erindre om, at den ærede Ordfører har været med til at give en Bevilling paa 2 Millioner til „nyt Skibsmateriel“, og det var da Virkeligheden saa lidt bestemt som vel muligt, og